

תל אביב	ירושלים	חיפה	באר שבע
17:58	17:47	17:41	17:58
מוצאי שבת:	18:53	18:51	18:53
רבינו תם:	19:30	19:28	19:28

"פני שבת נקבלה
כי היא מקור הברכה"

דעת זקנים נוחה היטנו

עלון שבועי
להגדרת ורוממות
התורה ולומדה והחדרה
השקפה תורה אמיתית
לכל אחד מישראל

הנהגות לעשיית וליוה"כ

מורנו הרב שליט"א

זה יכול להיות שגיע אדם לעולם הבא שעשה מצוות בלי סוף ועמל בתורה אבל היה מסוכסך עם חבריו ובגלל זה הוא לא יציל מהדין כי אין על זה כפרה אם לא ירצה את חבריו אפי אם היה באומן בראש השנה... ומצד שני יכול להגיע עבריו גדול שהיה נעים הליכות עם כולם והוא ירצה את עונשו בגיהנם ואחר כך יכנס לגן עדן.

כזו. ויתור ומעביר על מידותיו. עוזר שמידת הדין תבקש רחמים ותעשה לפנים משורת הדין.

כח. המקבל על עצמו תשובה שלימה ואהבת ישראל בשמים מגולגלים שכל מי שהוא פגע בו ימחל לו (תוה"ל פ"ק י"א).

כט. כאשר קשה למשפחה לעשות כפרות בעופות, אפשר לעשות בכסף, דהיינו שמעות ילכו לצדקה, והמשפחה תעשה הרהורי תשובה.

ל. אין ענין לאכול הרבה קודם התענית, הן מבחינת הבריאות, והן בכדי שיכנס בהכנעה ליום הקדוש, העיקר לשתות הרבה ביימים שלפני התענית ולאכול כרגיל ויש להקפיד לאכול לאט לאט וללעוס הרבה, ולסיים במאכל מתוק, ובכך יקבל כח ליום הקדוש, ומרן זיע"א הוסיף שמותר לקחת גלולה של ויטמין מסוים קודם התענית, המקיל עליו ביום הקדוש, והעיקר להשקיע בתפילות ועבודת ה'.

לא. מי שעושה לאחר ערבית של ליל יום הכיפורים שיעור במסר ויראת שמים, זה נפלא מאוד, וטוב לשלב עם יחד עם שירי נשמה ודבקות בה', כמו ידדי נפש, יה רבון עולם וכיוצא בזה.

לב. כדאי ללבוש ביום הכיפורים הקדוש בגדים קלים, ואין צריך להתעטף בבגד עליון מאחר והוא עטוף בטלית גדול כל היום כולו, ויזהר מלהזיע, שלא לאבד נזולים וכוחות מיותרים.

לג. כל רגע ורגע שמרגיש צער וקושי ויובש ביום הכיפורים שיכוון בזה שמקיים מצות עינוי בגופו לכבוד ה' יתברך, כאשר ציונו בתוה"ק.

לד. יש מעדיפים לומר ברכת הלבנה קודם יום הכיפורים בכדי להוסיף זכויות ביום הקדוש, וגם לאומרו בישוב הדעת וכוונה גדולה מבלי למהר או להלחץ חס ושלום, ומי שמרגיש בזה עבודת ה' עדיף שיעשה כן.

לה. בזמן פתיחת ההיכל ביום הכיפורים רצוי מאוד לעשות עם הציורים הקדוש, קבלות וגילוי דעת לכל השנה כולה ויש בזה סיניגוריא גדולה בשמים, וזה כעין קבלת התורה מאהבה. למשל, קבלה של אהבת ישראל ללא יוצא מן הכלל. ביטול כעס וגאווה וקפידות וקבלות וכיוצא בזה, שזה רק מן השפה ולחוץ, והוא בטל ומבוטל. גילוי דעת לאוהבת ש"ש לכל השנה. גילוי דעת לטלטל נר שבת אחרי שכבה, ועוד קבלות חשובות כפי העניין יש בזה יזכיר הרבים וקידוש השם.

לו. עשרים וארבעה דברים מעכבין את התשובה, ואחד מהם, הירואה בני יוצא לתרבות רעה ואינו מוחה בידו (המכ"ס תשובה פ"ד ה"א), ומכאן שמי שבניו בבית ספר ממלכתי חילוני ויכול להעביר אותם לבית ספר חרדי ואינו עושה כן, יחל"פ לא מכפר והוא בסכנת חיים, והורים שזכו לבנים שלומדים בתלמוד תורה עם יראת שמים טהורה יזכו לשנים רבות נעימות וטובות.

לז. בפיוטים בראש השנה ויום הכיפורים, כשכל אחד קורא קטע מסוים, אם מאן דהוא מתחיל צריך לומר לכבודו, כדי שישמח ויקבל הרגשה טובה.

גמר חתימה טובה לכל אחינו בית ישראל!

בחסא צריך קודם עזיבה, ואח"כ וידוי, כדי לעקור גם המחשבה הרעה וכמס"ר ר"י בשע"ת שם.

טו. בתיקוני זוהר (דף כ"ב, ב). כתוב שיש אנשים צוחים ביום הכיפורים בתפילה כמו כלבים ואומרים הב הב לנא מונא וסליחה וכפרה וחיים, והם עוז נפש ככלבים. ע"ש והדברים נוראים, ומשמע מכאן שגם הסליחה והכפרה לא נכונה ולמה? מפני שעושים וידוי וחרטה, אבל חסר עזיבת החטא שזה העיקר, אחרת היודי אינו אמיתי וכנ"ל (דרשת מהר"ח מוולוז'ין זיע"א בספר 'רוח חיים').

טז. התשובה האמיתית הוא שמקבל האדם ע"ע עזיבת החטא לגמרי בלב ונפש, דהיינו גם אם ישלם על כך בחייו, שימות ברגע זה מהשמים, לתיקון עוונותיו, מוכן לכך (וענין ע"ז י. ומרש"א בח"א שם).

יז. יש לבקש "סוירים טובים" בימים הנוראים דהיינו שמירת הלשון והעיניים, והשכמת ביה"כ, ודקדוק באהבת ישראל וכיוצא בזה. וכל זה דקדוק במצוות של סוירים טובים וזה מונע סוירים רעים של מחלות ועניות וביזיונות ועצבות וכיוצא בזה.

יח. ארבעה מחוסרי כפרה (זמא פ"ב). ועון שיש בו כרת יום הכיפורים איז מכפר וצריך סוירים. ע"ש. ואם עושה תשובה מאהבת ה', אז יום הכיפורים מכפר על הכל (מרן זיע"א בחו"ע ימים נוראים דף ר"ח).

יט. "וּכְתַב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל יְמֵי כְרִיתָךְ" - וכשואמר זאת יש לכוון על שגואיו ואיביו, וסתם אנשים שאינו סובל שישוכו לשנה טובה וחיים טובים, וזה יעזור בשבילו ביום הדין הגדול והנורא.

כ. עבר עבירה ושנה בה, נעשית לו כהיתר (זמא פ"ב). וגדולה מידה טובה פי חמש מאות (תוספתא סוטה רפ"ד) ולכן כשעושה מצוה פעמיים ושלוש בשמחה ואהבה ויראה, אז בודאי שיוכה לסייעתא דישמיא עצומה.

כא. שאול באחת ועלתה לו לרעה, כי לא הודה ולא אמר חטאתי, דוד בשתיים ולא עלתה לו לרעה, כי אמר מיד חטאתי לה'. וזכה לענוה ומצא חן בעיני ה', (זמא כ"ב, ו"ח שם) ומכאן שההתנצלות ושערי התירוצים קשה מן החטא, כי כשאדם יודע שהוא נכשל בחטא, יש כוחות לסבול, וכוחות נוספים לעבוד את ה', כי יודע שחייב לעשות כן.

כב. משפט של ה' יתברך זה אמת, ואמת צריך לאהוב. לאהוב את ר"ה, עשרת ימי תשובה, ויום הכיפורים. "וְאֵל-תְּבוֹא כְּמִשְׁפָּט" וכו'. והכוונה שיהיה רחמים בדין, אבל עצם המשפט זה האמת, וצריך לאהוב משפט אמת. וה' אלקים אמת וגם כשיש עונש צריך לקבלו באהבה.

כג. "הַתְּחַיְינוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ", כלומר, אל תנעל מאיתנו דרכי התשובה, כמו שנענש פרעה, אלא נהיה ראויים לעמוד לפניך. והברכה שאחריה, מבקשים סליחה ומחילה ממש מה' יתברך שתתקבל התשובה מאהבה.

כד. האומר וידוי בכוונת הלב באמת אין עליו קטרוגים מהשמים (וזה"ק באב טא).

כה. בעשרת ימי תשובה השם יתברך קרוב אלינו מאוד כמו אבא ויתור מאבא, ואפשר לבקש מאבא כזה גדול וקרוב ואוהב, מה שרוצים פשוטו כמשמעו, ולפי זה מוכן כיצד ניתן לבקש ב"ה ועשרת ימי תשובה "אבינו מלכנו כותבנו בספר צדיקים וחסידים", הרי אין אנוח בדרגה כזאת, והבן.

יום הכיפורים

כז. עבירות שבין אדם לחבירו אין יום הכיפורים מכפר. ולפי

עשרת ימי תשובה
א. עבודת ה' יתברך בעשרת ימי תשובה יש לה משקל לכל השנה כולה (הגרי"א באר"א פרשת משפטים).

ב. בעשרת ימי תשובה יש להרגיש שהוא עומד תמיד לפני ה', בבחינת "שְׁיִתִּי" (פלא יועץ ערך תשובה).

ג. בעשרת ימי תשובה בכלל ובר"ה ויום הכיפורים בפרט, יש לנצל כל דקה וכל שניה לתפילות ועבודת ה' יתברך.

ד. בעשרת ימי תשובה מצוה להחמיר ולהדר ולהיות חסידא קדישא עד כמה שאפשר, כדי לחוש לדעת האוסרים בעיני הלכה בדיני קדושה וצניעות (אור"ח סימן תרג), ויתרון עשרת ימי תשובה מכל השנה כיתרון אור מן החושך (פלא יועץ).

ה. בעשרת ימי תשובה יש שבעה ימים בן ר"ה ליום הכיפורים, ויכוון כל היום לתקן מה שפגמנו באותו יום כל השנה.

ו. סגולה גדולה לשנה טובה בר"ה, להתחזק מאד באהבת ישראל עם כל אדם בעולם ולהתפלל על אנשים קשים שיזכו לשנה טובה כשואמר וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך.

ז. יש לדקדק מאד בעשרת ימי תשובה, על עניית אמן בקול רם, ויהא שמיה רבא בכוונה גדולה וכמוכן בהזכרת שם שמים בברכות ובתפילות.

ח. יש לדקדק היטב באמירת קרבנות שבתפילה בוקר וערב, ובאמירת שירת הים כל בוקר בשמחה שעליהם נאמר: הקורא בכוונה מוחלין לו על כל עוונותיו, ואם אמרו שיש לדקדק בזה בכל השנה, על אחת כמה וכמה בעשרת ימי תשובה (מגילה לא; ומשנ"ב ס"ס ט"א).

ט. רבינו יונה בשערי תשובה (שער ג' אות טו) מעורר, מי שלא מוסיף ביראת שמים כל השנה נקרא רשע.

י. כשם שצריך להתבטל לה' יתברך כך צריך להתבטל לכל יהודי בענוה וברדך ארץ, בחינת המלכת את חברך בנחת רוח, ועל ידי זה זוכים להתקנת הדינים (נתיבות שלום על ר"ה), וכך היה מתנהג משה רבינו וזכה להיות עניו מכל האדם.

יא. יש שני פסוקים המלמדים אותנו כיצד לעשות תשובה: א. הפסוק "וּמוֹדָה וְעֵנִי וְיָחֵם" (משל כח, יג) ובו מוזכר בעוון חד פעמי שלא נשטרש בחטא, ואין זה דרך חטאים אצלו, ואז ניתן לומר וידוי מיד, ואח"כ לענוה דרך זו ולקבל על העתיד. ומדויק בפסוק "וּמוֹדָה" דהיינו וידוי וחרטה ואח"כ "וְעֵנִי", דהיינו קבלת לעתיד שעווב מעשה שעשה ובוחר במעשים טובים. ב. ומאידך יש את הפסוק (שפעה נה, ז) "וְעֵנִי וְיָחֵם וְיָחֵם" שזה על עוון שהשטרש בו, והולך בדרך עוונות. שאו לא יעזור וידוי וחרטה, אלא צריך קודם עזיבת החטא, וקבלה טובה שמנתק עצמו לגמרי מדבר זה, גם במצבים קשים, עד כדי מסרוקת של ברזל, וזו קבלה אמיתית של עזיבת חטא. ורק אח"כ יאמר וידוי וחרטה. וזה כאמור "וְעֵנִי וְיָחֵם וְיָחֵם" ורק אח"כ "וְיָחֵם וְיָחֵם" (רבינו יונה בשע"ת שער א' אות א').

יב. עזיבת החטא זה כולל ניתוק ממור מחברה לא טובה, וכן ניתוק מספר טלפון קודם המפורסם ליצר הרע.

יג. מסתבר שמי שעושה עבירה פעמיים וכ"ש כמה פעמים, דק"ל שנעשית לו כהיתר (זמא פ"ב), שהוא ממילא נשטרש בחטא ויש כאן רק חטאים ולא מועיל וידוי וחרטה, אלא צריך קודם שינוי גמור של עזיבת החטא והבן.

יד. החובל בחבירו או מזיק ממנו, לאחר שפייסו וביקש סליחתו וישלם נזיקו, חייב להתוודות לפני ה'. ומשמע מהרמב"ם (פ"ק מהלכות תשובה) שזה רק על עבירה אחת, אבל כשהושרש

חדש! פעם בשבוע מסר אישי
ממורנו הרב חיים רבי שליט"א
 החיזוק היומי גם בשמיעה בטלפון בכל מקום ובכל זמן
 חי"ג: **052-7680007** [בעלות שיחה רגילה]

להצטרפות: שלח
 את המילה הצטרפות
 ושמו את המספר
 ברשימת אנשי הקשר
 שלך!

וואטסאפ
החיזוק
היומי
052-7680007

בא להיות
 חלק
 מקהילה
 רוחנית
 גדולה

בהרה: השימוש באינטרנט בין במחשב ובין בטלפון נייד, מסוכן ואסור על פי ההלכה! אנו פונים רק למי שכבר מחזיק אינטרנט באישור, ועם הגנה המתאימה על פי ההלכה!

הרב אליהו רבי ראש הכולל

המפתח לאושר: אל תהיה הגיוני!!!

שלום וברכה מורי ורבותי!

במסגרת שיחותינו הנעימות, אני רואה 'חובה קדושה' לעצמי לשוחח הפעם על המושג שנקרא "סליחה".

משהו לא הגיוני במחשבה פשוטה בדבר הזה, משום שלא יתכן שאדם יעשה לחברו ככל העולה רוחו - זיק, ישפיל, יפגע, וביום מן הימים יבוא ויבקש סליחה ויצפה מחברו למחילה, סליחה וכפרה עד כדי מחיקת כל העבר ופתיחת דף חדש לחלוטין.

באותה מידה, ואף חמור הרבה יותר מכך, הוא חוסר ההבנה בבקשת הסליחה מהקדוש ברוך הוא. נמצא מולך האלוקים שמחיה אותך יום יום ושעה שעה, זן ומפרנס ומעניק לך את משפחתך מדי בוקר באהבה, מעניק לך חמצן בכל רגע נתון וברך בך את האפשרות לנשום אותו. ובתוך כל בליל ההנאות והטובות אותן הוא מספק יום יום ושעה שעה, אתה עוד מעז לעבור על רצונו? ועוד בסופו של דבר תגיע ותבקש סליחה, ותצפה לפתיחת דף חדש של שנה טובה וברוכה, עם כלכלה יציבה ואפילו עם מצב ביטחוני מרשים?

ואמנם, הסליחה היא דבר באמת לא הגיוני. אדם שגזל את כספו של חברו או אפילו את רגשותיו של חברו, מצד ההיגיון, לא מספיק ששייב את אשר גזל ממנו ויעניק לו את כספו חזרה או שיחזור בו בפומבי מהמילים הרעות אותן הטיח כלפיו, אלא זקוק הוא אף לפיצוי כלשהו בכדי לגרום לחבר למחול ולסלוח בלב שלם, כביכול היתה משתלמת אותה 'טראומה' בשל תוצאתה המענגת...

אולם, כאן מבקשים מאיתנו לדרוש בסליחתו של הקדוש ברוך הוא, כאשר מנגד אין לנו אפילו סיכוי קל שבעולם להצליח ולפצותו על עגמת הנפש אותה גרמו לו. הרי אדם לא באמת יכול לבוא אל האלוקים ולהעניק לו משהו מטוב, כי הרג גי' עם אדם משהו שהיה "עושה טוב" לקדוש ברוך הוא, הרי את אותו דבר קיבלת מבורא העולמים עצמו, והיאך אתה לוקח את אותה מתנה "מוחזר לו" ועוד מצפה לקרוא לכך "פיצוי"?

הדבר הראשון שאותו עלינו לסכם בשיחה זו הוא - שהסליחה אותה סולח לנו הקדוש ברוך הוא מדי שנה, היא באמת משהו לא הגיוני. אם אנו חסרי מצליחים באמת להבין זאת, ובמידת מה אפילו לחוש בכך, הרי שעלינו ברעמים אלו ממש לפצוח בריקוד סוער ולהודות לבוראנו על המתנה הנפלאה והלא הגיונית אותה העניק לנו.

אולם, רבותינו הקדושים לימדו אותנו מהו התהליך המזכה אותנו להגיע לאותה מטרה. והיום, ברשותכם, נתמקד באחד מהדברים שלכאורה אין כל קשר בינו לבין המתנה האלוהית הלא היא הסליחה.

לימדנו חז"ל תשובה, תפלה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה (תנחומא פרשת נח סימן ח). כמו כן, אומרת הגמרא במסכת ראש השנה, אמר רב יצחק ארבעה דברים מבטלים גזר דינו של אדם ואלו הם: צדקה, צעקה, שינוי השם ושינוי מעשה (סו' ע"ב). ומילא להבין ש'תפלה' ו'צעקה' משנים גזר דינו של אדם, וכמו כן 'שינוי השם' ו'שינוי מעשה', בהם מראה האדם על תחילת דרכו החדשה וזכאי הוא לאותה מתנה נדירה ולא הגיונית הנקראת "סליחה מריבון העולמים".

אולם, מה לצדקה? ולכל התהליך הזה? והלא לכאורה 'צדקה' לא אמורה לגרום ככה? ועונה על כך הגמרא הקדושה, שישנם אנשים שנפשו חביבה יותר ולגרום לו לסלוח ביתר קלות?

והתשובה על כך, מורי ורבותי, מדהימה, מחכימה, מפעימה ומלמדת, ומעניקה לכל אחד מאיתנו את הזכות להסתכל לראשונה בעיניה של הצדקה במבט אחר ולהבין עד כמה היא איננה מעשה חיצוני, אלא דבר מהותי הנוגע לנפשו של האדם.

חז"ל הקדושים במסכת ברכות (ס"א ע"ב) על הפסוק: **וְאֶהְבֶּתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ** (דברים י"ג), מסבירים ש"בכל מאדך" פירושו בכל ממונך. ושואלים, אם כבר נאמר "בכל נפשך", למה נאמר "בכל מאדך"? כלומר, אם אהבת ה' צריכה להיות גדולה כל כך ויציבה כל כך יותר מאשר אתה אוהב את נפשך ואת חייך, אם כן מה כבר ניתן לומר שוב "בכל מאדך" - בכל ממונך? ועונה על כך הגמרא הקדושה, שישנם אנשים שנפשו חביבה עליהם יותר ממונם, וישנם אנשים שממונם חביב עליהם יותר מנפשם.

כלומר, כל אדם רואה את ממונו כאחד משני הדברים החשובים ביותר בעיניו. ההבדל הוא - האם הוא רואה את הממון כמספר אחת עוד לפני חייו, או שהוא רואה אותו כמספר שתיים לאחר אהבתו את חייו. מה שאומר במילים אחרות, שאם אדם מצליח להיפרד מממונו למען רצון ה' יתברך, הרי שהוא בעצם מבצע כאן מעשה שינוי הגיוני בעליל. ובמידה מסוימת הוא אפילו

הוציא מעצמו משהו שחשוב לו יותר מנשמתו, או לפחות מספר שתיים שלה. אדם שנהג בצורה כזו והעניק צדקה שלא כאופיו וכדרכו של עולם, הרי שעשה משהו לא הגיוני בעליל. לאדם שנהג בצורה לא הגיונית לטובה, מגיע לנהוג כלפיו בצורה לא הגיונית לטובה גם משמים.

אבל יש כאן משהו נוסף - אם הבנו שממונו של האדם חביב עליו כמעט כמו נפשו או במקרים מסוימים אף יותר מאשר נפשו, הרי שאדם שהפריש מממונו לצדקה בעצם הקריב על גבי מזבח הכפרה את הדבר הגדול והחשוב ביותר אותו יכל להקריב. ואם כן, קרבן ככל שהוא גדול יותר, מזכה למתנה גדולה יותר.

מעבר לכך, לימדנו חכמינו וזכונם לברכה שגם כאשר נגזרים על האדם ייסורים, אין נגזר איזו מסכת ייסורים יעבור האדם בעקבות אותה גזירה, אלא משקלם של הייסורים הוא הנחתם באותה גזירה. לאמור, שאם נגזר על האדם שלושה ק"ג של ייסורים, חלילה, לשנה הנוכחית, יכול הוא להמיר את אותם ייסורים רעים בייסורים טובים, וכגון: קימה בבוקר בשעה מוקדמת לתפלה והנחת תפילין, עשיית חסד בגופו, לימוד תורה מתוך עמל, ומעבר לכל - נתינת צדקה.

ומדוע נתינת הצדקה היא מעל לכל? משום שכאמור, היא הדבר הקשה ביותר לאדם והיא שקולה כנגד נטילת נשמתו ממש.

אם הבנו את הדברים, הרי שאדם המעוניין שמעשה הצדקה שלו יגאל אותו מייסורים שיליים ויעניק לו ייסורים חיוביים, זקוק לתרום קצת מעבר לכתוב בכדי לזכות ולהגיע לאותם ייסורים. ולשם דוגמא, אדם שבכחו להחזיק עשרה אברכים שישבו ויהגו בעולמה של תורה, לא די בזה שיחזיק עשרה, אלא מעבר לכך יצטרך להחזיק לפחות שנים עשר או חמישה עשר אברכים בכדי לחוש באותו קושי של "בכל מאדך", לחוש באותו משהו נחשק שאותו קשה להוציא. לעומתו, אדם, אשר החזקת אברך אחד קלה בעיניו, יצטרך להחזיק יותר מכך בכדי להגיע לאותה תוצאה.

ולפי זה, בנין קצת יותר את דברי הירושלמי על "ברוך אשר יקים את דברי התורה הזו לעשות אותם", שהוא כנגד הכתוב השלילי: **"אָרוּר אֲשֶׁר לֹא יִקֶּם אֶת דְּבַרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם"** (דברים כ"ו, טו). "למד ולימד ושמר ועשה והיה סיפק בידו להחזיק ולא החזיק הרי זה בכלל ארור"... ומאיך "לא למד ולא לימד ולא שמר ולא עשה ולא היה סיפק בידו להחזיק והחזיק הרי זה בכלל ברוך" (ירושלמי סוטה פ"ו ד"ד).

כלומר, שיכול להיות אותו אדם, אשר לא רק ילמד ישמור ויעשה את דברי הקדושה, אלא אפילו ילמדה לאחרים. ועם כל זה, בהיות והיה יכול להחזיק תורה ולא החזיק, יהיה הוא "ארור". לעומתו, האחר, אשר לא רק שלא למד ולא לימד, אלא אף לא שמר ולא עשה, אם לא היה בכחו להחזיק תורה, ועם כל זה החזיק - זוכה הוא להיות בכלל "ברוך". והדברים מוזעזעים!

אותו רשע, שלכאורה אין רפואה למכתו ואמור לירש גיהנם בעולם הזה ובעולם הבא על כל עבירותיו, חטאותיו ופשעיו ייקרא "ברוך", בעוד שחברו שעשה את כל המוטל עליו, אולם בסך הכל לא החזיק תורה כאשר היה בכחו להחזיק, יעמוד למרגלותיו ויהיה בכלל "ארור"?

אולם, לפי האמור, הן הן הדברים, אותו אחד על שלל פשעיו, ברגע שהקריב מעצמו מעבר ליכולתו למען החזקת התורה, הרי שבעצם הקריב את נשמתו ועקד את רצונותיו ויכולותיו על גבי מזבח הכפרה לכבודו של בורא העולם. ובהתנהגות כזו כביכול גם הקדוש ברוך הוא ופמליה של מעלה לא יכולים להישאר שווים נפש.

ואם נעמיק מעט יותר בדברי הירושלמי, נשים לב לפרט מדהים - ולפיו, אדם שביכולתו להחזיק 'מאה אברכים' במשך 'עשר שנים' שישבו ויעמלו בעולמה של תורה, ועשה זאת. אמנם אין הוא בכלל 'ארור', אולם מאידך הוא גם אינו בכלל 'ברוך', משום שהחזיק כפי יכולתו ולא למעלה ממנה. ללמדך, שהחפץ למרק את נפשו ולזכות לכפרה אמיתית, ומעבר לכך לזכות ולהיות 'ברוך', עליו לא רק להעניק צדקה להחזקת התורה כפי כחו, אלא מעבר לכחו ובכוחו מסירות נפש מובטחת לו שנה טובה ומתוקה, שנה של אושר ושלווה, שנה של מילוי כל משאלות לבבו ברוחניות ובגשמיות לעבודת ה' יתברך, תוך כדי פרנסה בפשע, בריאות איתנה ונהורא מעליא, נחת מכל יוצאי חלציו. "על מי מְנַחֵת יְהוָה לְגַלְגַּלֵּי" (תהילים כ"ג, ב) של ממש! כן תהי לנו ולכל ישראל, אמן.

בברכת גמור חתימה לכל מוסרי הנפש למען התורה ולכל עם ישראל וברוכים תהיו!

דיסקים של הרב אליהו רבי שליט"א
 בנושא: "הבית השלם" (שלום בית), ו"נוער לא נושר" (חינוך הילדים),
 ניתן להשיג במוקד: **03-5011150** סלולר 7

דברים שנשא מרן רבינו הגדול זיע"א והועברו בלויין לרחבי תבל: אלו המכשירים שאסרו אותם גאוני ישראל, לא להשתמש עם זה בכלל! כל המכשירים הטמאים תוציאו אותם!!!

לניתוק קליטת אינטרנט ממוחשבים ללא תשלום: 03-5011125 | ליעוץ כללי, ולביור על פתרונות וסינונים, ועוד: 1599-550-330

שאל את הרב

שאלות ותשובות ממורנו הרב שליט"א
ניתן לשלוח שאלות בפקס: 03-5011125 או במייל: Info@haravrabbi.co.il

4. האם מותר לאישה להתבשם ברשות הרבים?
5. האם קרם, סבון וכדומה שיש להם ריח טוב נחשבים בושם?

תשובה: 1. נכון. 2. אסור. בעדינות מותר. 3. אסור, בעדינות מותר. 4. כנ"ל. 5. לא נחשב בושם ומותר. כי זה בעדינות.

והכלל הוא בלי לפרט יותר מדאי, ברחוב כמה שפחות, בבית כמה שיותר. כי ברחוב אסור להראות את היופי וכידוע מהפוסקים, והמקור ספר המאירי שיניים של אשה זה פריצות ברחוב. ובבית מצוה.

והנביא ישעיה (פרק ג) צועק על כך, כי היו יוצאות מטופחות ומקושטות ברשות הרבים כמבואר בגמרא (שבת סב.). שיוצאות כן בשוקי ירושלים רחמנא ליצלן. ועיין באגרת התשובה לרבינו יונה (לפני 700 שנה) באגרת התשובה (אות י"א). ותקבל פחד מוות. ועיין בגמרא (ברכות סא.) ובפירושו רש"י (בדה"ד יד.). ותקבל פחד מוות ויראת שמים.

שאלה: בעבודה יש לנו חדר בו אנו מתפללים ויש שם ארון עם ספרים, יש שם ספר לימוד, פתחתי הספר ורשום שזה מוקדש לכולל מסוים בבית כנסת מסוים שאיני מכיר [זה גם לא הבית הכנסת בו אנו מתפללים במקום העבודה], האם אני יכול לקחת הספר?

תשובה: אני לא מבין בידי ממונות, ויתכן שאסור לקחת הספר משם מחשש גזל גם אם לא מכירים את מקום בית הכנסת. ובפרט שניתן בקלות להשיג ספר כזה, וחבל להסתבך בעוון גזל. חס ושלום.

שאלה: מה הדין אם בדיעבד בושלו דגים וכשר יחד באותו תנור, והדגים לא היו עם כיסוי, האם התבשילים מותרים באכילה או לא?

תשובה: זה בעיה חמורה מאד. דגים עם בשר שנתבשלו יחד בקדרה אחת אסור לאכול. וזה סכנה לצרעת רחמנא ליצלן. עדיף לשפוך את הכל, ואם יש ששים באחד מהם כנגד השני, יש להוציא מה שרואים ששייך למין השני, ואז פי ששים יכול להתיר הכל באכילה.

ואם אין פי ששים יש מתירים להוסיף עוד ירקות וכיוצא בזה ולבשל יחד בזוה מותר לאכול את הכל. ויאכלו עונים וישבעו. ועיין בכל זה ביביע אומר חלק א' יורה דעה סימן ז' ח' ע"ש.

ואם אין פי ששים ורוצים לזרוק הכל, אין בל תשחית ואין כלום, הכל מהשמים לטובה, ותבשל זה לאשפה וכשם שהמאכל אסור גם הכלים שבישלו בהם אסורים בלי הגעלה. עיין זבחי צדק יור"ד סימן קט"ו סק"ה והובא למרן רבינו הגדול זיע"א יביע אומר חלק ד' יור"ד סימן ד' אות ג'. ע"ש. וכן בנידון דידן שבישלו דגים עם בשר בתנור אחד, מאחר ודינו כתנור קטן, הן הבשר והן הדגים אסורים באכילה. והכל מהשמים לטובה. ועיין למרן הראשון לציון רבינו הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א בספר הנפלא ילקוט יוסף יור"ד סימן צ"ה סעיף כ'. ותהנה.

שאלה: הרב כתב בספרו אהבת ישראל לא לעשות חסד על חשבון המשפחה מדין חיך קודמים. שאלתי היא, מה הדין אם מבקשים ממני לקחת ילד של שכן באופן קבוע לגן - שזה הגן של הבן שלי, ולשם כך הוא מניח את הילד אצלי ב-7:50 ואני יוצא מהבית ב-8:10, כך שהילד אצלי כעשרים דקות ויותר. הבוקר זה מאוד זמן של לחץ וזה גורם למתח, בנוסף לפעמים הילדים שלי מציקים לאורח ואני צריך לגעור בהם.

וכאן אני שואל, האם בגלל החסד שאני עושה לחבר אני צריך מתח בבית? ועוד לגעור בילדים שלי?

תשובה: נכון זה בעיה, זה לא קל זה קשה, אבל כאן רואים ועושים ומשתדלים ומתאמצים להגיע בהשגות גבוהות באהבת ישראל, דהיינו גם כאשר קשה יושן לחץ ומתח גבוה וכיוצא בזה. עם כל זה תפקידנו לעבוד על עצמנו ולהתחזק במצוה שבאה לידינו בבוקר שצריך. להתחיל את היום עם חסד זה דבר גדול, חסד כשזה קל ונעים ונחמד ולא מפריע ולא כלום זה חסד קטן, החסד הגדול כשזה נראה מפריע וקשה, ויש טורח ולחץ ודוחק זה החסד הגדול.

כיצד עושים זאת? מצוה להכין את הילדים למצוה ולחסד הגדול, כאשר מכינים אותם ומצליחים לחנכם לאהוב את המצוה הזאת, זה החסד הגדול. וזה סגולה להצלחה למשפחה באותו יום אם חס ושלום יהיה איזה גזירה מהשמים, הכל מתבטל בזכות החסד הגדול הזה.

כמובן שמותר לומר לאותם הורים, להביא את הילד של השכן מאוחר יותר ואם זה לא מסתדר, כי הם ממזרים לעבודה וכיוצא בזה, החסד גדול שבעיניי וכן להכין את הילדים לחסד הגדול הזה. כמובן להמשיך להתנהג באופן טבעי ולא להכנס ללחץ, מספיק לקבל אותו בשמחה והוא ישב במקומו. וכל בני המשפחה עוסקים בחסד שזה מצות עשה מהתורה כל רגע ורגע.

רחל אמנו עשתה חסד עם לאה מעל הטבע וזכתה, איך היה אומר רבינו החפץ חיים זיע"א על הפסוק "אך טוב וחסד ירדפוני", כאשר החסד רודף אותך ואתה מתאמץ, זה החסד הגדול.

כידוע אלימלך ברח מהחסד והפסיד את הכל, אבל בועז רדף אחרי החסד והתאמץ ועשה מסירות נפש בשנות רעב וזכה להוליד את מלך המשיח על ידי דוד המלך עליו השלום. כמבואר בגמרא (בבא בתרא א.). ע"ש.

חסד כזה זה מתנה וקמיע מהשם יתברך, וכדאי להכין הילדים שלא יהיה מתח ולא גערה ולא כלום. איש כזה כשאומר בבוקר בקרבנות עושה עימנו חסד למען שמך הגדול. שיכוון על החסד שעשה.

שאלה: שאלות בענייני צניעות 1. האם נכון שחיבים לכסות את כל הצוואר ולא רק את סביבותיו?

2. האם מותר להתאפר ברשות הרבים?
3. האם מותר לענווד לכשיטיים ברשות הרבים?

שאלה: האם אפשר לסמוך על הספק ספיקא שעשה הרב ביביע אומר לגבי בשר כשר שאולי הוא חלק וכו', לפי מה שהבנתי שהיום הרבנות מחלקת בין בשר חלק לכשר ולפיכך לא יהיה אפשר לעשות ספק ספיקא, האם זה נכון?

תשובה: שמעתי שיש פנים לכאן ולכאן. כי יתכן שהמחיר קובע וזה סימן שזה כשר בלבד. ומאידך יתכן שאינם טורחים לתתם חלק, ולא מתאמצים למשמש בסירכות וכו' אלא כותבים כשר ודי בכך ויתכן שזה חלק.

איך שיהיה, ספק ספיקא שעשה מרן רבינו הגדול אור העולם זיע"א ביביע אומר בכ"ד (עיין ביביע א' ח"ה יורד סימן ג'. וכן ביביע א' ח"ו יורד סימן כ"ו), והיסוד הגדול הוא ספק ספיקא גם כאשר אפשר לברר ולשאל, אין צורך לעשות זאת כי אין כאן חזקת איסורא. ע"ש באורך.

ומרן רבינו הגדול זיע"א מסיים ביביע"א שם שמותר לאכול ולסעוד על שלחן של מי שאינו נזהר בזה ואוכל בשר "כשר" מן הבא בידו. ע"ש. והדברים מדברים בעד עצמם. וכנראה שהיסוד הגדול הוא ספק ספיקא זה מדין רוב, והמיעוט כמו שאינו ואין חובה ואין צורך לברר. וכעת דנים על החפצא של הבשר המונח לפנינו, ומותר לכתחילה. וסיום דברי מרן רבינו שם שכותב ובפרט במקום סעודת מצוה, משמע קצת שגם אין מקום להחמיר. והבן.

כך שגם אם נביא עוד טענות וחששות עם כל זה ספק ספיקא קאי איסורן.

ועל כל פנים שכל זה על החפצא, אבל על הגברא חובה להוכיחו ולדבר איתו שיקנה אך ורק כשר עם חותמת חלק, וזה בגדר הוכח תוכיח. וספק ספיקא על הגברא לא אמרינן.

ונראה עוד שיש ללמוד מכאן לכשרויות בד"ץ שכותבים חלק גם לספרדים, שיש להאמין להם גם כן מדין ספק ספיקא, שמה זה חלק, ושמה כהרמ"א. וכן ביין שכתוב יין גם לספרדים, למרן ב"י וכו' יש גם כן ספק ספיקא, שמה כולו יין, ושמה שמספיק גם מיעוט יין ורובו מים. והבן.

שאלה: יש לי שכנה שמשאירה בייביסיטר-בחור צעיר שאין לו אחים ואחיות קטנים לשמור על בתה התינוקת האם זה מותר?

תשובה: אם התינוקת מתחת לגיל 3 מותר, בגיל כזה אין איסור יחוד. עצה טובה לתת מפתח לשכנים, ולומר להם שיכולים להיכנס כל רגע בלי לדפוק בדלת, וכמובן שלא לסגור הדלת עם מפתח מבפנים, ובוזה נידון כדין בית פתוח. ואין איסור יחוד.

כמובן בחור צעיר זה לא צנוע כשהוא מתעכב בבית של השכנה, ובפרט שאינו נשוי. ויש להזהר כשהשכנה חוזרת שלא יהיה איסור יחוד עם השכנה, כך שלמעשה לא מתאים לבחור צעיר רווק לתפקיד כזה, כמובן כשאין ברירה מותר בתנאים הנ"ל. והחכמה תחיה בעליה. (קהלת ז).

מה אתה יודע על שקט נפשי?

לשקט נפשי יש פתרון!

ד"ר משה שליו מומחה בשיטת ה"מקור" לטיפול בבעיות נפשיות ורגשיות. שיטתו מבוססת על עקרונות פסיכודינמיים ופסיכוסומטיים, ומאפשרת ללקוחות להשיג שקט נפשי ולפתור בעיות רגשיות ופיזיות באופן מהיר ויעיל.

לפרטים נוספים: www.moshe-shalev.com

מרכז הטיפול:
 תל אביב: רמת השרון, רמת השרון, רמת השרון
 חיפה: רמת השרון, רמת השרון, רמת השרון
 נהריה: רמת השרון, רמת השרון, רמת השרון
 אשדוד: רמת השרון, רמת השרון, רמת השרון
 ירושלים: רמת השרון, רמת השרון, רמת השרון
 באר שבע: רמת השרון, רמת השרון, רמת השרון
 תל אביב: רמת השרון, רמת השרון, רמת השרון
 תל אביב: רמת השרון, רמת השרון, רמת השרון
 תל אביב: רמת השרון, רמת השרון, רמת השרון
 תל אביב: רמת השרון, רמת השרון, רמת השרון
 תל אביב: רמת השרון, רמת השרון, רמת השרון

להצטרפות: 1700-770

כמו כן, השמות יורכו ע"י מונית הרב חיים רבי שליט"א

נתן לערוך פדיון נפש ע"י תלמידי חכמים

גם השנה בולטו משקיעים יותר במשמחה, לכות לשנה טובה ומתוקה לנו ולכל המשפחה ולכל בית ישראל. מונית הרב חיים רבי שליט"א עורך את פדיון הכפרות, כשכל ההכנות קודש למצוות ולמעשים טובים.

פדיון זה ייעוץ במחלתו הנעוצה לפדות את נפש האדם ממחירות קשות להחלה, מכל צד.

פדיון כפרות

את הרב שליט"א
 מונית הרב חיים רבי שליט"א
 מונית הרב חיים רבי שליט"א
 מונית הרב חיים רבי שליט"א
 מונית הרב חיים רבי שליט"א

הכלל את השמות, למעט המוסדות, בטל' 1700-770. מונית נקבעת אחר-כך, לא מונית, והמונית גם.

ההחלטה *במבחר השנה קונים ארבעת המינים

12 שעות בלבד של המבירה הגדולה!

1700-770 כל הפרטים

מבחר 12 שעות בלבד של המבירה הגדולה!
 מבחר 12 שעות בלבד של המבירה הגדולה!
 מבחר 12 שעות בלבד של המבירה הגדולה!

קטגוריה	מחיר
מבחר 12 שעות בלבד של המבירה הגדולה!	145
מבחר 12 שעות בלבד של המבירה הגדולה!	150
מבחר 12 שעות בלבד של המבירה הגדולה!	200
מבחר 12 שעות בלבד של המבירה הגדולה!	250

מבחר 12 שעות בלבד של המבירה הגדולה!

מבחר 12 שעות בלבד של המבירה הגדולה!

מבחר 12 שעות בלבד של המבירה הגדולה!

שנתחיה בית השואבה

המזכרת פני רבו ויום שמחה לילדי ישראל

1700-770 לפרטים

יש לראות שפירות בנות השואבה - לא רואים שפירות בנות השואבה

מוסדות מונית הרב חיים רבי שליט"א מתכננים להמסין את בית ישראל לאירוע זה המסוכת

שיחיקיים בעזרת ה' ובישועתו ביום שלישי ט"ז תשרי (א' דחול המועד) תשע"ז (18/10/16) בשעה: 20:00 במתחם בימח"ד לתורה "עטרת חכמים" רח' החיים 4 תל-ניסבון תולסן בהשתתפות: מונית הרב שליט"א, יחד עם גדולי ישראל ולומדי התורה. בשירה שמוחה ורקוקיים לבגד התורה ולמוסיה

מבחר 12 שעות בלבד של המבירה הגדולה!

מבחר 12 שעות בלבד של המבירה הגדולה!

מבחר 12 שעות בלבד של המבירה הגדולה!